A FAIPARI MÉRNÖKI KAR NAGYJAI

2

GYURÁCZ SÁNDOR

LUGOSI ARMAND

(1924-1990)

ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

NYUGAT - MAGYARORSZÁGI EGYETEM FAIPARI MÉRNÖKI KAR

SOPRON

2000

A FAIPARI MÉRNÖKI KAR NAGYJAI

2

GYURÁCZ SÁNDOR

LUGOSI ARMAND

(1924-1990)

ÉLETE ÉS MUNKÁSSÁGA

NYUGAT - MAGYARORSZÁGI EGYETEM FAIPARI MÉRNÖKI KAR

SOPRON

2000

A sorozatot szerkeszti:

A Faipari Mérnöki Kar Dékánja

ISSN 1419 - 8754

ISBN 963 7180 877

Felelős kiadó:

DR. BORONKAI LÁSZLÓ

a Faipari Mérnöki Kar dékánja

Dr. Lugosi Armand élete és munkássága

Dr. Lugosi Armand a háború befejezése után a gyáriparrá fejlődő hazai faipar kimagasló egyénisége volt.

Élete fiatal korától összeforrt a magyar faiparral. Végigjárta annak valamennyi fontos területét. Kiemelkedő szerepet töltött be a termelés szervezésében és irányításában, a műszaki tervező munkában, a faipari kutatásban és az egyetemi oktatásban.

Ő volt a magyar nyelvű faipari gépészeti szakirodalom megteremtője és legtermékenyebb írója.

Dr. Lugosi Armand 1924. november 1-én született az erdélyi Dicsőszentmártonban. Elemi iskoláit és a gimnázium első öt osztályát Romániában, Bukarestben végezte. Észak-Erdély Magyarországhoz való visszacsatolásakor - 1940-ben - költözött Budapestre, így középiskolai tanulmányait már itt fejezte be, majd beiratkozott a Budapesti Műszaki Egyetem Gépészmérnöki Karára. Az előadások lehallgatását 1948-ban fejezte be, de gépészmérnöki oklevelét azonban csak 1951-ben szerezte meg, ugyanis már egyetemi tanulmányai közben is dolgozott.

1944. nyarán került először faipari üzembe vasesztergályos gyakornokként. 1945 nyarán gépész, majd főgépész lett. Államosításkor a Cérnaorsógyár felelős műszaki vezetője, majd az Ipari Fakelléktermelő Nemzeti Vállalatnál a normairoda, majd a tervosztály vezetője lett.

Gépészmérnöki oklevelének megszerzése után a Faipari Gépjavító Vállalat főmérnökévé nevezték ki. Itt dolgozta ki a faipari gépek TMK-rendszerét és módszerét.

1952-ben a Parafafeldolgozó Vállalat főmérnöke lett. Ebben a beosztásában irányította a vállalat több telephelyről való összevonási munkáit. Jellemző az akkori viszonyokra, hogy nehéz feladatának teljesítése után áthelyezték a Tűzoltószer- és Létragyárhoz, ahol 1959-ig főmérnökként dolgozott.

E beosztásában megszervezte az iparági vasalat- és veretgyártást, valamint a háború utáni első hazai faipari szárítóberendezések gyártását.

Fáradságos üzemi munkája mellett is állandóan tovább képezte magát. 1952. óta intenzíven vett részt a Faipari Tudományos Egyesület munkájában, továbbá jelentős oktatási tevékenységet is folytatott.

1952-1957 között több művezetőképző tanfolyamot vezetett és tartott.

1952-53-ban a Gazdasági és Műszaki Főiskolán oktatta a Faipari géptant, mint önálló tantárgyat.

1954-ben jelent meg első jegyzete a Mérnöki Továbbképző Intézet kiadásában a **"Faipari gyalugépek működése, kezelése és karbantartása"** címmel, majd ezt követte 1956-ban a Csákány Sándorral közösen írt **"Tervszerű megelőző karbantartás a faiparban"** c. könyve. Ezekben a műveiben foglalta össze és adta közre addigi gazdag üzemi tapasztalatait, melyre a rohamosan fejlődő iparágnak nagy szüksége volt. A "Faipar" c. szaklap 1957. 2.száma így méltatta a könyvet:

"A faipari tervszerű megelőző karbantartás vállalataink egyik legégetőbb kérdése, amelyet több ízben tárgyaltunk lapunk hasábjain is. A szerzők igen szakavatottan nyúltak ehhez a kérdéshez és sikerrel oldották meg a feladatot.

A könyv úttörő munka a faipar területén. Legértékesebb része a faipari gépek karbantartásának, javításának és átadási metodikájának kidolgozása. A szerzők ezen a téren jó munkát végeztek és remélhető, hogy könyvükben ajánlott módszerek bevezetésével a faipari TMK-nak is komoly műszaki alapot adnak a vállalataink".

1959-ben a Faipari Kutató Intézetben nevezték ki osztályvezetőnek. Itt tudományos osztályvezetőként megszervezte a Gépesítési és Automatizálási Osztályt és a faipari gépészeti kutatásokat.

E beosztásában sok kutatási témát vezetett, melyeknek eredményét az egész faipar hasznosítja.

Ezek közül kiemelkedőek voltak az alábbiak:

"Fűrészáruterek gépesítése " (1959) - melynek eredményeként alkalmazzák az oldalvillás targoncás anyagmozgatást a fűrészáruk egységrakatos mozgatásánál

"Gépesítési és automatizálási lehetőségek feltárása a faiparban" (1960)
"Kérgelőgépek gyártásának világszínvonala és a hazai kérgelőgépek vizsgálata" (1960)
"Keményfémlapkás körfűrészlapokat élező programvezérlésű gyémánt-tárcsás szerszámélezőgép" (1960)

Dr. Lugosi Armand nemcsak fáradhatatlanul dolgozott, hanem munkája mellett állandóan tanulmányozta a külföldi szakirodalmat is és folyamatosan publikált, szakcikkei 1952-től folyamatosan jelentek meg hazai és külföldi folyóiratokban, legnagyobbrészt a "Faipar" c. szaklap hasábjain.

Szakcikkei közül külön ki kell emelni az 1960-1961-ben megjelent "A faipari gépgyártás világszínvonala" című kilenc részes cikksorozatát, mely a szakma számára - az akkori viszonyok között - meglepő újdonságokat tartalmazott.

1959-től 1962-ig meghívott előadóként oktatta a **Faipari géptant** az Erdőmérnöki Főiskolán, 1962-1969 között pedig már az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Karán, mint főállású egyetemi docens ugyanezt a főtárgyat és további másik három tantárgyat is (**Gépelemek I., Erőgépek, Biztonságtechnika**).

Elévülhetetlen érdeme, hogy Magyarországon először és időtállóan megszervezte a "Faipari géptan", mint három féléves tantárgy egyetemi szintű oktatását, felépítette az előadások anyagát, kidolgozta a gyakorlatok tematikáját és rendszerét.

Munkájában szüntelen tanulást társított nagy ipari gyakorlatához, amelyhez kiváló előadói és rendszerező készsége járult. Fáradhatatlan munkával építette fel oktatott tananyagát és alkotta meg az oktatott tárgyak jegyzeteit:
Faipari géptan I. (1962)
Faipari géptan II. (1966)
Erőgépek (1964)
Gépelemek I. (1968)
Biztonságtechnika (1969)
Jegyzeteiből mérnökgenerációk tanultak és tanulnak még ma is.

1962-ben "summa cum laude" minősítéssel védte meg a "Fűrészáruterek gépesítésének egyes kérdései" című műszaki doktori értekezését.

Ekkor indul szakírói munkásságának fénykora. 1963-ban jelent meg a "**Fűrészipari technológia**" c. hézagpótló munka, melyet Bobok Lászlóval és Erdélyi Györggyel írt és amely hosszú idő után először tárgyalta egységes

szerkezetben az anyagtéri, fűrészcsarnoki és készárutéri tevékenységet és a technológiához alkalmazott korszerű gépeket és berendezéseket.

A "Fűrészipari technológiá"-ért - kihangsúlyozva a téma újszerű feldolgozását és kitűnő tárgyalási módját - a Műszaki Könyvkiadó a szerzőket 1965-ben nívódíjban részesítette.

1965-ben adja ki a Műszaki Könyvkiadó "**A furnér és rétegeltlemez gyártástechnológiájá**"-t. Ezt a munkát Barlai Ervinnel és Gönczöl Imrével írta. A mű a furnér és rétegeltlemezgyártás témakörébe tartozó technológiákat, a már ismert és legújabb idetartozó megmunkálógépek leírását, kezelését, fontos műszaki adatait, valamint a faforgácsolás elméleti és gyakorlati ismertetését tartalmazza. Áttekintést ad a furnér- és rétegeltlemezgyártásra alkalmas fafajokról, azok felhasználási lehetőségeiről. Tárgyalja a munkagépek kapacitás számításait és az ezzel kapcsolatos üzemszervezési feladatokat.

Mind a "Fűrészipari technológiá"-t, mind a "Furnér- és rétegeltlemez gyártástechnológiá"-ját egyetemi tankönyvvé nyilvánították.

Ezek után 1967-ben jelenik meg a Faipari géptan című egyetemi tantárgy teljes anyagát magában foglaló öt kötetes könyvsorozatának első kötete a "**Faforgácsolás**", melyet szinte évente követ a további négy kötet, úgy mint:

Faipari gyalu-marógépek és -gépsorok (1969)
Faipari csiszológépek és -gépsorok (1970)
A forgácsmentes alakítás gépei a faiparban (1971) és a
Faforgácsoló szerszámokat karbantartó gépek (1973).

Ez utóbbi kötet előszavában írja:
"A könyvsorozat megírásával, az oktatási anyag logikus felépítésén, összefoglalásán és közrebocsátásán túlmenően rögzíteni és ismertetni kívántam, hogy századunk 60-as éveiben hol tartott a faipari szerszámok és gépek tudománya, keresztmetszetet adva az utókornak e szerszámok, gépek, készülékek világszínvonal-állásáról".

E hatalmas feladatnak csak úgy tudott maradéktalanul eleget tenni, hogy szinte "napra készen" ismerte a külföldi szakirodalmat, és több mint kétszáz külföldi szerszám- és gépgyárral volt kapcsolatban, amelyek könyvei megírásához fényképek, prospektusok és különböző dokumentációs anyagok átadásával segítették munkáját.

Európa szinte minden olyan országában járt, ahol jelentős faipari gép- és szerszámgyártás van.

A "Faipar" c. szaklap 1973. évi 5. számában Dr. Dalocsa Gábor a műszaki tudományok kandidátusa a könyvsorozat érdemeit az alábbiak szerint méltatta:

"Dr. Lugosi Armand öt kötetből álló könyvsorozata a fafeldolgozás klasszikus technológiájának, a mechanikai technológiának végrehajtásához szükséges gépekkel és szerszámokkal, vagyis az alapvető fafeldolgozóipari termelőeszközökkel foglalkozik. A könyvsorozat valamennyi kötete színvonalas - ahol szükséges saját kutatással, illetve kísérlettel alátámasztott - könnyen érthető nyelvezettel megírt munka. Tartalmazzák azokat a legfontosabb, de ugyanakkor legfrissebb műszaki ismereteket, melyeket a kötetek megjelenése időpontjában a tárgybani kérdésekről az egyetemi hallgatóknak, a gyakorlatot folytató mérnököknek és szakembereknek egyaránt tudniuk kell. Véleményem szerint a könyvsorozatnak ez az első nagy érdeme. A szerző a tartalmi mondanivalóját a többirányú követelmények szükségszerű kielégítésére nemcsak csoportosítani tudta, de a színvonal tartása mellett olyan összefüggésekben írta meg az egyes köteteket, melyek amellett, hogy egyetemi tankönyvként használhatók, az üzemi gyakorlat szakemberei számára is egyaránt érthetők.

A könyvsorozat második nagy érdeme, hogy az ún. faanyagok finomabb megmunkálásának mechanikai technológiája végrehajtásához szükséges gépek és berendezések ismertetésén túl, olyan a jövőbeni műszaki fejlődést meghatározó tényezők kibontakozási és érvényesülési útját egyengeti, mint az a megmunkálás műveleteinek végrehajtását magasabb színvonalon biztosító gépsorok. Talán pontosabb a fogalmazás, ha azt mondom, hogy a korábban más szerzőktől megjelent könyvek leíró jellegét - s ezzel a statikus állapotot - elhagyva a fafeldolgozóipari gépeket és berendezéseket fejlődési folyamatukban, a törvényszerűen bekövetkező változás dinamikájában mutatja be, s ezáltal a közölni valóját hosszabb időre aktuálissá tette. Nem kétséges ugyanis az, hogy a faanyagok mechanikai megmunkálásának jövőbeni fejlődési útja a gépsorokon történő megmunkálás továbbszélesedése, s ennek gyakorlati megvalósításához a forgácsoló gépsorokról, valamint a csiszoló gépsorokról írt kötetek tartalmi vonatkozásai hosszú éveken át szilárd műszaki ismereteket szolgáltatnak az érdeklődőknek.

A könyvsorozat harmadik nagy érdeme, hogy útmutatóul szolgálhat, s ezzel a hazai szerzőknek konkrét iránymutatást ad, hogyan kell egy probléma megoldását logikai gondolatsor felépítésének alkalmazásával véghezvinni egy-egy konkrét műszaki feladat esetében. A könyvsorozat minden kötetének megírása jó példája annak, hogyan lehet a tudomány és a gyakorlat egységét megteremteni úgy, hogy az a termelés fejlődését szolgálja, s ugyanakkor a termelési tapasztalatok ismételt összegezéséből a jelenségek olyan szintézisét adni, mely visszahat a tudomány

fejlődésére. A szerző ezzel a módszerrel a műszaki alkotás ragyogó példáját vetíti olvasói és követői elé."

A könyvsorozatnak mind az öt kötetét, hasonlóan az előző két könyvéhez, egyetemi tankönyvvé nyilvánították.

Egyetemi oktatói munkája mellett nemcsak kitűnő jegyzeteket és szakkönyveket írt, hanem kutatási tevékenységét is folytatta.

Jelentős volt a faipari gépek és berendezések karbantartási rendszeréről és módszeréről végzett kutatás, melynek során meghatározta a különböző faipari gépek pontossági követelményeit. Ez alapján több nagyüzemünk gépei műszaki állapotának, szerszámozásának és megmunkálási méretpontosságának a vizsgálatát végezte el.

Kiemelkedő eredményű volt továbbá a faanyagok forgácsolhatóságának vizsgálata is. Ennek keretében elvégezte a különböző csiszolószemcsék összehasonlító vizsgálatát, meghatározta és elterjesztette az optimális csiszolási és forgácsolási paramétereket, valamint az optimális szerszámfajtákat.

A fentieken kívül számos kutatási témában volt közreműködő vagy szakértő. Kutatási eredményeit előadásaiban, tanulmányokban és szakcikkekben tette közzé.

1966-1969 között a Faipari Mérnöki Kar dékánhelyetteseként irányította a Kar tudományos munkáját.

1955-1970 között hét mérnöktovábbképző tanfolyam szervezője és előadója volt a Budapesti Műszaki Egyetemen és a soproni Erdészeti és Faipari Egyetemen. E tanfolyamok előadási anyagát három jegyzetben foglalta össze.

1963-1969 között, majd 1975-től tagja volt az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kara Állami Vizsgáztató Bizottságának. Tíz éves egyetemi oktatói tevékenysége alatt felnőtt egy új műszaki generáció, amely szakmai felkészültségében őrzi legmaradandóbb alkotói tevékenységének gyümölcsét.

1969-ben visszaköltözött Budapestre és az "Erdőterv" igazgatóhelyettes főmérnöke lett, majd rövid idő múlva - miniszteri rendelkezés alapján - a Budapesti Falemezművekhez helyezték át, ahol - többek között - irányította a vállalat rekonstrukciós beruházásainak befejező szakaszát.

Így nevéhez fűződik a:

- Hárosi Forgácslapgyár (25 e. m3/év) befejezése
- a szalagfűrészes technológiájú (rönkhasító-rönkvágó szalagfűrészgépes) fűrészüzem megvalósítása
- a folyamatos rendszerű furnérgyártás hazai megteremtése (Cremona I. és Cremona II. furnérgyártó gépsorok telepítése, a furnérvégkikészítés gépesítése)

1976. október 1-ével a Budapesti Falemezművek és a Fűrész- és Hordóipari Vállalat összevonása révén létrejött, kiemelt kategóriájú Fűrész-, Lemez- és Hordóipari Vállalat műszaki igazgatójává nevezték ki. Feladatköre - mint a vezérigazgató első számú helyettesének - a beruházás és a műszaki fejlesztés volt.

Munkájának, tevékenységének kiemelkedő eredményei:

- a Budapesti Fűrészüzem (Soroksári út) rekonstrukciója
- a Ceglédi Székülés és Széktámla üzem megvalósítása
- a Ceglédi Hordóüzem fejlesztése

Szakírói tevékenységét - a nehéz üzemi munkája mellett - ebben az időszakban is folytatta. 1976-ban a Műszaki Könyvkiadó gondozásában jelent meg az 1095 oldal terjedelmű "**Faipari kézikönyv**", melynek nemcsak szerkesztője, hanem több fejezetének (42 ívének) szerzője is. "A Faipari kézikönyv másfél évi munkával készült el. Felépítésében, tartalmában az eredetileg kitűzött célt kívánta elérni: olyan kézikönyvet bocsátani a faiparban dolgozó szakemberek, mérnökök, technikusok stb. rendelkezésére, amelyben az adott tárgykörben járatos szakember folyamatokra vonatkozó adatokat és megoldási lehetőségeket talál" - írja a könyv előszavában. A Faipari kézikönyv 1977-ben nívó-díjban részesült.

A következő években pedig az elsődleges faipari szakközépiskolák számára megírta a "Géptan és szerszámismeret" I-II., III. és IV. című tankönyveket. (1982. 1987. 1985.) Ezeket a szakközépiskolai tankönyveit, valamint az egyetemi jegyzeteit többször is kiadták.

Üzemi, kutató intézeti, majd egyetemi oktatói és kutatói munkája mellett kiemelkedő társadalmi tevékenységet is végzett. A Faipari Tudományos Egyesületnek 1952-től haláláig tagja volt. Megszámlálhatatlan azoknak az előadásoknak és hozzászólásoknak a száma, amelyeket a különböző FATE rendezvények keretében hazai és nemzetközi szaktekintélyek előtt tartott. Előadásai a hallgatóság számára mindig újdonságokat tartalmaztak, legtöbb esetben a faipar fejlesztésével összefüggésben hangzottak el.

1952-től a "Faipar" című szakfolyóirat szerkesztő bizottságának munkájában is tevékenyen részt vett.

1967-1985 között a FATE Országos Elnökségének és Ügyvezető Elnökségének a tagja volt. 1959-1980 között a FATE Gép- és Szerszámfejlesztési Bizottságának a vezetője volt, mely több alkalommal képviselte hazánkat a KGST Gépipari Szekciójában. Esetenként a FATE Műszaki Tudományos, illetve Oktatási Bizottságában is dolgozott.

1970-1973 között a Magyar Tudományos Akadémia Agrártudományok Osztálya Faipari Albizottságának, 1973-1976 között pedig a Magyar Tudományos Akadémia Agrártudományok Osztálya Erdészeti Bizottságának volt a tagja.

1984-ben ment nyugdíjba. Nyugdíjazásával azonban nem szakadt meg a kapcsolata volt munkahelyével, a faipari szakemberekkel, a faiparral. Mint nyugdíjas tanácsadó dolgozott tovább.

Feladatát képezte:
- a beruházási tanácsadás
- a vállalati karbantartási tevékenység szervezése
- különböző műszaki, gazdasági elemzések készítése.

Szakírói tevékenységét is folytatta. 1987-ben jelent meg a Műszaki Könyvkiadó kiadásában a 822 oldalas "**Faipari szerszámok és gépek kézikönyve**" című munkája. Ezt a könyvét munkássága összefoglalójának tekinthetjük.

A könyv szisztematikus felépítésben tárgyalja a faiparban ismert és használatos szerszámokat, gépeket, gépsorokat. A különféle forgácsolási módok alapjelenségeiből, az erők hatásából, ellenhatásából, a mozgások, forgások irányából, tehát a kinetikai viszonyok pontos feltárásából indul ki. Ezután következik az ezeket megvalósító gépek egyes alkatrészeinek, majd a teljes gépnek az ismertetése.

Mivel ugyanazt a műveletet többféle típusú berendezéssel is el lehet végezni, ezért a hazánkban fellelhető leggyakoribb gépeket, jellemzőiket, működésüket ismerteti a könyv.

Napjainkban többé-kevésbé kicserélődött a hazai üzemek gépparkja. A hagyományos, régi berendezéseket felváltották az új, korszerű vezérlésű, nagy teljesítményű gépek. A "Faipari szerszámok és gépek" kézikönyve pedig segítséget kíván nyújtani ezeknek a berendezéseknek a megismerésében úgy, hogy a gépészetileg várható fejlődési irányt is megmutatja.

Dr. Lugosi Armand fáradhatatlan, áldozatos, az egész iparág fejlesztésére kiterjedő kiváló szakmai és társadalmi munkásságát számos kitüntetéssel is elismerték:

- öt alkalommal kapott miniszteri dicséretet
- 1953-ban elnyerte a "Szakma legjobb műszaki vezetője" címet
- 1953-ban sztahanovista főmérnöki címet kapott
- 1963-ban és 1975-ben a "Faipar Kiváló Dolgozója" címmel tűntették ki
- 1967-ben a Faipari Tudományos Egyesület a "Faipar fejlesztéséért" című alapítványi nagydíját kapta meg
- 1969-ben a "Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója" lett
- 1978-ban MTESZ nagydíjban részesült.

Dr. Lugosi Armand 1990. május 28-án 65 éves korában váratlanul hunyt el. Halálával a faipar az egyik legjobb és legismertebb szakemberét és szakíróját veszítette el. Több mint négy évtizedes szakmai és társadalmi tevékenysége példamutató minden szakember számára.

Szakírói tevékenysége maradandóan őrzi emlékét, hiszen nevével, könyveivel, szakcikkeivel az az új szakmai generáció is találkozik, amely személyesen nem ismerhette.

A Faipari Tudományos Egyesület a kiemelkedő szakírói és publikációs tevékenység elismerésére 1992-ben **Lugosi Armand-díjat** alapított.

Dr. Lugosi Armand fontosabb társadalmi megbízatásai

1952-1990 Faipari Tudományos Egyesület tagja

1952-1990 Faipar című folyóirat Szerkesztő Bizottságának tagja

1953-1957 Könnyűipari Minisztérium Műszaki Tanácsának tagja

1959-1980 FATE Gép- és Szerszámfejlesztési Bizottságának tagja

1967-1985 FATE Országos Elnökségének és Ügyvezető Elnökségének tagja

1970-1973 Magyar Tudományos Akadémia Agrártudományok Osztálya Faipari Albizottságának tagja

1971-1984 ÉVM Épületasztalosipari és Faipari Vállalat Felügyelő Bizottsága tagja

1973-1976 Magyar Tudományos Akadémia Agrártudományok Osztálya Erdészeti Bizottságának tagja

Dr. Lugosi Armand szakirodalmi munkássága

Könyvek, könyvrészletek, jegyzetek, önálló kiadványok

1./ Faipari gyalugépek működése, kezelése és karbantartása.
Budapest : Mérnöki Továbbképző Intézet, 1954.

2./ Tervszerű megelőző karbantartás a faiparban. Társszerző: Csákány Sándor.
Budapest : Műszaki Kvk., 1956. 176 p.

3./ Fűrészáruterek gépesítésének egyes kérdései. Műszaki doktori értekezés.
Sopron : Erdőmérnöki Főiskola, 1961. 267 p.

4./ Faipari szakmunkásképző tankönyv. (Társszerző)
Budapest, Mezőgazd. K., 1961

5./ Faipari géptan I. Egyetemi jegyzet.
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar, 1962. 349 p.

6./ Famegmunkáló szerszámok és gépek.
In: Faipari kézikönyv. XVI.fejezet. Szerk.: Szabó Dénes.
Budapest : Műszaki Kvk., 1963. p.783-1062. (1564 p.)

7./ Fűrészipari technológia. Társszerzők: Bobok László, Erdélyi György.
Budapest : Műszaki Kvk., 1963. 452 p.

8./ Erdészeti, vadászati, faipari lexikon. Szerk.: Ákos László et al. Munkatárs: Lugosi Armand et al.
Budapest : Mezőgazd. K., 1964. 731 p.

9./ Erőgépek. Egyetemi jegyzet.
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar, 1964. 351 p.

10./ A furnér és rétegeltlemez gyártástechnológiája. Társszerzők: Barlai Ervin, Gönczöl Imre.
Budapest : Műszaki Kvk., 1965. 344 p.

11./ Faipari géptan II. Egyetemi jegyzet.
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar, 1966. 536 p.

12./ Faforgácsolás.
Budapest : Műszaki Kvk., 1967. 270 p.

13./ Fűrészárumozgatás a faiparban. /MTESZ Központi Anyagmozgatási Bizottság kiadványa/
Budapest : MTESZ, 1967.

14./ Egyetemi kutatások jelentősége a faipari felsőoktatásban
In: Az Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kara és a Faipari Tudományos Egyesület által közösen rendezett Faipari Felsőoktatási Konferencia teljes anyaga.
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar, 1967. p.55-64. (156 p.)

15./ Gépelemek I. Egyetemi jegyzet.
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar, 1968. 477 p.

16./ A korszerű forgácsoláselmélet néhány kérdése és a fűrészgépek gyártásának világszínvonal-állása.
In: Előadások a fűrész-lemeziparban dolgozó mérnökök számára. 2.fejezet. Mérnöktovábbképző jegyzet. Szerk.: Lugosi Armand. Mezőgazdasági Mérnöktovábbképző Intézet (Budapest), Erdészeti és Faipari Egyetem (Sopron) Faipari Ménöki Kar.
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar, 1968. p. 25-71. (355 p.)

17./ Faipari gyalu-marógépek és -gépsorok.
Budapest : Műszaki Kvk., 1969. 196 p.

18./ Biztonságtechnika. Egyetemi jegyzet.
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar, 1969. 158 p.

19./ Felületkezelési eljárások és gépek fejlődése. Mérnöktovábbképző jegyzet. Mezőgazdasági Mérnöktovábbképző Intézet (Budapest), Erdészeti és Faipari Egyetem (Sopron) Faipari Mérnöki Kar
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar, 1969.

20./ Faipari csiszológépek és -gépsorok.
Budapest : Műszaki Kvk., 1970. 207 p.

21./ A forgácsmentes alakítás gépei a faiparban.
Budapest : Műszaki Kvk., 1971. 170 p.

22./ Faforgácsoló szerszámokat karbantartó gépek.
Budapest : Műszaki Kvk., 1973. 156 p.

23./ Famegmunkálási módok, szerszámok, készülékek.
In: Faipari kézikönyv. 9.fejezet. Szerk.: Lugosi Armand.
Budapest : Műszaki Kvk., 1976. p. 356-464. (1095 p.)

24./ Faipari gépek és a gépeken elvégzendő műveletek.
In: Faipari kézikönyv. 10.fejezet. Szerk.: Lugosi Armand.
Budapest : Műszaki Kvk., 1976. p. 489-624. (1095 p.)

25./ Faipari gépsorok.
In: Faipari kézikönyv. 11.fejezet. Szerk.: Lugosi Armand.
Budapest : Műszaki Kvk, 1976. p.625-642. (1095 p.)

26./ Géptan és szerszámismeret I-II. a 32-102 fűrész- és lemezipari szak számára.
Erdőgazdasági és elsődleges faipari szakközépiskolák tankönyve.
Budapest : Mezőgazd. K., 1982. 307 p.

27./ Géptan és szerszámismeret IV. a 32-102 fűrész- és lemezipari szak számára.
Erdőgazdasági és elsődleges faipari szakközépiskolák tankönyve.
Budapest : Mezőgazd. K., 1985. 228 p.

28./ Géptan és szerszámismeret III. a 32-102 fűrész- és lemezipari szak számára.
Erdőgazdasági és elsődleges faipari szakközépiskolák tankönyve.
Budapest : Mezőgazd. K., 1987. 223 p.

29./ Faipari szerszámok és gépek kézikönyve.
Budapest : Műszaki Kvk., 1987. 822 p.

Tudományos és ismeretterjesztő cikkek

1./ Vastagsági gyalugépek korszerűsítése a Faipari Géptároló és Gépjavító Vállalatnál.
Faipar, 1952. 7.sz. p. 220-223.

2./ A gyártási kapacitás megállapítása
Faipar, 1952. 11.sz. p.339-345.

3./ Faipari gépek karbantartása és fejlesztése
Faipar, 1953. 2.sz. p.41-42.

4./ Elektromos meddőteljesítmény fogyasztásának kérdése a faiparban
Faipar, 1954. 1.sz. p.11-13.

5./ Hozzászólás Becske Ödön "Famegmunkáló gépek hajtóenergia szükségletének megállapítása" c. cikkéhez
Faipar, 1954. 8.sz. p.241-242.

6./ Parafadarák szárítása infravörös sugárzással
Faipar, 1954. 10.sz. p.309-310.

7./ A Tűzoltószer- és Létragyár új gyártmánya: TLGYSZ típusú faipari forrólégszárító
Faipar, 1955. 9.sz. p.248-252.

8./ Tűrések és illesztések a famegmunkáló iparban
Faipar, 1956. 1.sz. p.18-21.

9./ Korszerű megmunkálási módok kialakítása és a felszerszámozás kérdése a faiparban
Faipar, 1956. 5.sz. p.130-132.

10./ TMK a faiparban /Szemelvények a könyvből/.
Faipar, 1956. 9.sz. p.232-237.

11./ Létrák dinamikai biztonsági tényezőjének megállapítása
Faipar, 1957. 6.sz. p.265-267.

12./ A faipari gépgyártás világszínvonala. I. Hengercsiszológépek
Faipar, 1960. 5.sz. p.129-138.

13./ A faipari gépgyártás világszínvonala II. Hasító szalagfűrészgépek
Faipar, 1960. 7.sz. p.198-203.

14./ A faipari gépgyártás világszínvonala III. Furnérélmaró gépek
Faipar, 1960. 8.sz. p.229-235.

15./ A faipari gépgyártás világszínvonala. IV. Furnérollók
Faipar, 1960. 10.sz. p.305-311.

16./ A faipari gépgyártás világszínvonala V. Hossztoldó fogazógépek és gépsorok
Faipar, 1960. 11.sz. p.335-341.

17./ A faipari gépgyártás világszínvonala. VI. Fűrészfog terpesztőgépek
Faipar, 1961. 5.sz. p.137-141.

18./ A faipari gépgyártás világszínvonala. VII. Fűrészfogduzzasztógépek
Faipar, 1961. 6.sz. p.177.182.

19./ A faipari gépgyártás világszínvonala. VIII. Keményfémlapkás szerszámokat élező gépek, valamint az élezés és tükrösítés néhány kérdése
Faipar, 1961. 7.sz. p.206-213.

20./ A faipari gépgyártás világszínvonala IX. Késélezőgépek
Faipar, 1961. 8.sz. p.240-247.

21./ Fűrész-szalagok feszültségi viszonyai és lengései
Faipar, 1961. 10.sz. p.293-307.

22./ A Gépesítési és Automatizálási Osztály eddigi tevékenysége
Faipari Kutatások, 1962. 2.sz. p.38-43.

23./ Faipari szerszámok feszültségi viszonyai és lengései. II. Körfűrészlapok
Faipar, 1962. 4.sz. p.113-120.

24./ A gépesítési fok és a faipari gépek tartós üzemeltetésének néhány kérdése
Faipar, 1962. 6.sz. p.172-175.

25./ Hasító szalagfűrészgépek alkalmazási technológiájának néhány kérdése
Faipar, 1962. 9.sz. p.272-277.

26./ A "Faipari géptan" oktatása az Erdészeti és Faipari Egyetemen
Faipar, 1963. 4.sz. p.101-105.

27./ A faipari gépek fejlődésének és tervezésének irányelvei
Faipar, 1963. 11.sz. p.340-346.

28./ Faforgácsolási vizsgálatok
Faipar, 1964. 4.sz. p.115-119.

29./ Faforgácsoló szerszámok minőségi előírásai
Faipar, 1965. 5.sz. p.133-139.

30./ Faforgácsoló szerszámok minőségi előírásai. II.rész.
Faipar, 1965. 6.sz. p.166-173.

31./ Nagysorozatgyártás a faiparban : Az V. Országos Faipari Konferencia vita-indító előadása
Faipar, 1965. 12.sz. p.364-371.

32./ Gross-serienfertigung in der Holzindustrie
Holzindustrie, 1966. 6.sz. p.163-167.

33./ Faipari Felsőoktatási Konferencia
Faipar, 1967. 11.sz. p.333-335.

34./ Az egyetemi kutatások jelentősége a faipari felsőoktatásban
Faipar, 1967. 11.sz. p.353-357.

35./ A Faipari Felsőoktatási Konferencián elhangzott hozzászólások
Faipar, 1967. 12.sz. p.383.396.

36./ Alapanyagmozgatás a faiparban
Faipar, 1968. 2.sz. p.40-46.

37./ A román faipar fejlődése. I.rész.
Faipar, 1968. 3.sz. p.69-73.

38./ A román faipar fejlődése. II.rész.
Faipar, 1968. 4.sz. p.108-113.

39./ Csiszolószemcsék összehasonlító vizsgálata
Faipar, 1968. 10.sz. p.297-304.

40./ Korszerű keményfémlapkás körfűrészlapok és alkalmazásuk
Faipar, 1969. 1.sz. p.1-8.

41./ Faipari csiszológépsorok
Faipar, 1969. 4.sz. p.111-115.

42./ Faipari csiszológépsorok
Faipar, 1969. 5.sz. p.140-145.

43./ Korszerű hengeres polírozógépek
Faipar, 1969. 6.sz. p.174-179.

44./ Újabb vizsgálatok a faipari gépek ciklusidejének és bonyolultsági fokának módosítására
Faipar, 1969. 7.sz. p.206-211.

45./ A cserélhető fogú körfűrészlapok fejlődése
Faipar, 1969. 8.sz. p.231-233.

46./ Famegmunkáló gépek. 1. Lapszabász gépek
Faipar, 1972. 1.sz. melléklet

47./ Famegmunkáló gépek. 2. Lapszabász gépek
Faipar, 1972. 2.sz. melléklet

48./ Famegmunkáló gépek. 3. Lapszabász gépek
Faipar, 1972. 3.sz. melléklet

49./ Famegmunkáló gépek. 4. Vastagsági méretre csiszoló gépek
Faipar, 1972. 4.sz. melléklet

50./ Famegmunkáló gépek. 5. Vastagsági méretre csiszoló gépek
Faipar, 1972. 5.sz. melléklet

51./ Famegmunkáló gépek. 6. Furnérkötegollók
Faipar, 1972. 6.sz. melléklet

52./ Famegmunkáló gépek. 7. Hámozógépek
Faipar, 1972. 7.sz. melléklet

53./ Famegmunkáló gépek. 8. Hámozógépek
Faipar, 1972. 8.sz. melléklet

54./ Famegmunkáló gépek. 9. Furnérhasítógépek
Faipar, 1972. 9.sz. melléklet

55./ Famegmunkáló gépek. 10. Késélezőgépek
Faipar, 1972. 10.sz. melléklet

56./ Famegmunkáló gépek. 11. Késélezőgépek
Faipar, 1973. 1.sz. melléklet

57./ Famegmunkáló gépek. 17. Faaprító gépek
Faipar, 1973. 6-7.sz. melléklet

58./ Famegmunkáló gépek. 18. Faaprító gépek. Utánaprítógépek
Faipar, 1973. 8.sz. melléklet

59./ Famegmunkáló gépek. 19. Utánaprítógépek
Faipar, 1973. 9.sz. melléklet

60./ Famegmunkáló gépek. 20. Furnérszárítógépek
Faipar, 1973. 10-11.sz. melléklet

61./ Famegmunkáló gépek. 27. Vízszintes rönkhasító szalagfűrészgépek. Hasító szalagfűrészgépek
Faipar, 1974. 7.sz. melléklet

62./ Famegmunkáló gépek. 28. Aprítógépek
Faipar, 1974. 8.sz. melléklet

63./ Famegmunkáló gépek. 29. Aprítógépek
Faipar, 1974. 9.sz. melléklet

64./ Famegmunkáló gépek. 30. Aprítógépek
Faipar, 1974. 10.sz. melléklet

65./ Famegmunkáló gépek. 31. Aprítógépek. Utánaprítógép
Faipar, 1974. 12.sz. melléklet

66./ Famegmunkáló gépek. 32. Légosztályozók
Faipar, 1974. 12.sz. melléklet

67./ Famegmunkáló gépek. 38. Hasítószalagfűrészgép. Hasító szalagfűrészgép visszaadó körasztallal. Kettős rönkhasító szalagfűrészgép
Faipar, 1975. 8.sz. melléklet

68./ Famegmunkáló gépek. 42. Rönkhasító szalagfűrészgép. Rönkhasító szalagfűrészgép láncelőtolóművek. Komplett üzemi berendezés bükk-ládaelemek gyártására
Faipar, 1975. 11.sz. melléklet

69./ Famegmunkáló gépek. 43. Szalagfűrészgépek
Faipar, 1975. 12.sz. melléklet

70./ Az erdőgazdálkodás és a faipari energiahelyzete. I.rész: A fa, mint energia-hordozó.
Faipar, 1979. 3.sz. p.72-86.

71./ Az erdőgazdálkodás és faipar energiahelyzete. II.rész.
Faipar, 1979. 4.sz. p.97-105.

72./ Az erdőgazdálkodás és faipar energiahelyzete. III.rész: Folyékony és gáz üzemanyag előállítása fából
Faipar, 1979. 5.sz. p.133-138.

73./ A színfurnérgyártás új módja
Faipar, 1981. 10.sz. p.296-303.

74./ Korszerű gépek és berendezések. 1. Előtolóberendezések
Faipar, 1981. 11.sz. melléklet

75./ Korszerű gépek és berendezések. 3. Több lapú nagyteljesítményű körfűrészgépek
Faipar, 1982. 2.sz. melléklet

76./ Korszerű gépek és berendezések. 4. Ragasztószalagos furnérélragasztó gépek színfurnérteríték képzésére
Faipar, 1982. 3.sz. melléklet

77./ Korszerű gépek és berendezések. 5. A stellit-felhordás és kezelés automata gépei
Faipar, 1982. 5.sz. melléklet

78./ Korszerű gépek és berendezések. 6. Fűrészfogélező gép
Faipar, 1982. 6.sz. melléklet

79./ Korszerű gépek és berendezések. 9. Egyszerű vezérlésű önműködő szárítóberendezések
Faipar, 1982. 11.sz. melléklet

80./ Korszerű gépek és berendezések. 7. Infravörös sugarakkal működő nedvességtartalom-mérő készülék
Faipar, 1982. 12.sz. melléklet

81./ Éllezárási technológiák és az alkalmazott gépek a bútoriparban
Faipar, 1986. 7.sz. p.200-206.

82./ Korszerű hordozható szerszámgépmeghajtások
Faipar, 1987. 3.sz. p.89-96.

83./ A keretfűrészgépek fejlődése. I.rész
Faipar, 1987. 5.sz. p.146-151.

84./ A keretfűrészgépek fejlődése. II.rész
Faipar, 1987. 6.sz. p.179-183.

85./ A keretfűrészgépek fejlődése. III.rész
Faipar, 1987. 8.sz. p.249-253.

86./ Körfűrészlapok fejlődése
Faipar, 1987. 12.sz. p.373-379.

87./ CNC-vezérlésű felsőmarógépek. I.rész.
Faipar, 1988. 3.sz. p.77-83.

88./ CNC-vezérlésű felsőmarógépek. II.rész
Faipar, 1988. 4.sz. 101-110.

89./ Korszerű famegmunkáló gépek. 1. Egy irányban fűrészelő lapszabászgépek
Faipar, 1989. 9.sz. melléklet

90./ Korszerű famegmunkáló gépek. 2. Két irányban fűrészelő lapszabászgépek
Faipar, 1989. 10.sz. melléklet

91./ Korszerű famegmunkáló gépek. 3. Két irányban fűrészelő lapszabászgépek
Faipar, 1989. 11.sz. melléklet

92./ Korszerű famegmunkáló gépek. 4. Kéttengelyes sorozatvágó körfűrészgépek
Faipar, 1989. 12.sz. melléklet

93./ Korszerű famegmunkáló gépek. 5. Kéttengelyes sorozatvágó körfűrészgépek
Faipar, 1990. 1.sz. melléklet

94./ Korszerű famegmunkáló gépek. 6. Önműködő vezérlésű kettős szélező körfűrészgépek
Faipar, 1990. 2.sz. melléklet

95./ Korszerű famegmunkáló gépek. 7. Kanyarító fűrészgépek
Faipar, 1990. 3.sz. melléklet

96./ Korszerű famegmunkáló gépek. 8. Lengővésős résmarógépek
Faipar, 1990. 5.sz. melléklet

97./ Korszerű famegmunkáló gépek. 9. Idomléc-felületkezelő gépek
Faipar, 1990. 6.sz. melléklet

98./ Korszerű famegmunkáló gépek . 10. Oszcilláló szórópisztolyos felületkezelőgépek
Faipar, 1990. 7.sz. melléklet

99./ Korszerű famegmunkáló gépek. 11. Karusszelasztalos másoló-maró gépek
Faipar, 1990. 8.sz. melléklet

Kutatási zárójelentések

1./ Fűrészáruterek gépesítésének egyes kérdései.
Budapest : Faipari Kutató Intézet, 1959.

2./ Kérgelőgépek gyártásának világszínvonala és a hazai kérgelőgépek vizsgálata
Budapest : Faipari Kutató Intézet, 1960.

3./ Keményfémlapkás körfűrészeket élező programvezérlésű gyémánttárcsás szerszámcsiszológép
Budapest : Faipari Kutató Intézet, 1960.

4./ Gépesítési és automatizálási lehetőségek feltárása a faiparban
Budapest : Faipari Kutató Intézet, 1960.

5./ A Budapesti Falemezművek TMK munkáinak tudományos alapokon nyugvó megszervezése
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar Faipari Géptani Tanszék, 1964. június 267 p.

6./ Jelentés Csehszlovákiai tanulmányútról
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar Faipari Géptani Tanszék, 1964. október. 56 p.

7./ Az ÉM Épületasztalos és Faipari Vállalat Soproni gyáregységében az anyagtéri anyagmozgatás mechanizálása
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar Faipari Géptani Tanszék, 1964. december. 75 p.

8./ A Budapesti Bútoripari Vállalat régi és új típusú bútoripari gépeinek és berendezéseinek bonyolultsági csoport felülvizsgálata
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar Faipari Géptani Tanszék, 1965. december. 258 p.

9./ Faanyagok forgácsolhatóságának vizsgálata. Csiszolás
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar Faipari Géptani Tanszék, 1967. december. 71 p.

10./ A gépek műszaki állapotának, szerszámozásának vizsgálata az ÉVM Épületasztalosipari és Faipari Vállalat Soproni gyáregységében
Sopron : Erdészeti és Faipari Egyetem Faipari Mérnöki Kar Faipari Géptani Tanszék, 1968. március. 87 p.

11./ Jelentés az ENSZ Európai Gazdasági Bizottság Fabizottsága által 1982. szeptember 13-17. között Bonn - Bad-Godesbergben rendezett szemináriumról
Budapest, 1982. 84 p.